

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 3T/176/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714011514
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Rošak
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5714011514.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin samosudcom JUDr. Mariánom Rošakom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.08.2015 t a k t o

rozhodol:

Obžalovaný
Y. W., nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom P., D.. T.. G.. Š. Č.. XXXX/XX,

uznáva sa za vinného, že

ako otec detí W.: I., nar. XX.XX.XXXX a O., nar. XX.XX.XXXX, ku ktorým má vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu zo Zákona o rodine a určenú rozsudkom OS Martin sp. zn. 22P/209/2009, vykonateľným 21.05.2010, v spojení s rozsudkom KS Žilina sp. zn. 8CoP/41/2011, vykonateľným 20.07.2011, ktorým bol potvrdený rozsudok OS Martin 22P/209/2009 s tým, že otec detí je povinný prispievať výživným na syna I. v sume 132 € mesačne a syna O. v sume 100 € mesačne, počnúc dňom 29.06.2009, splatných vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky Y. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom, W., P. XXX/X, okres T., obžalovaný si svoju vyživovaciu povinnosť neplní tak, ako mu bolo súdom určené, nie je a ani nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, nie je a ani nebol evidovaný ako poberateľ dávky v hmotnej núdzi, od októbra 2012 pracuje pre spoločnosť InDevel s. r. o. so sídlom v Žiline, ako samostatne zárobkovo činná osoba, kde vykonáva činnosť ako fyzická osoba s registrovaným DIČ-om, v tejto spoločnosti vyživovaciu povinnosť nikdy nenahlásil, je vlastníkom vodičského oprávnenia skupiny B1, B, AM, od 06.08.2014 pracuje v spoločnosti Work Service Slovakia s.r.o. so sídlom v Bratislave, kde vyživovaciu povinnosť nenahlásil, podľa vlastného vyjadrenia od 1.2.2015 pracuje na živnosť v oblasti stavebných prác s príjmom okolo 700,- € mesačne, takto svojim konaním dlhuje na výživnom k rukám matky Y. W. za obdobie od mesiaca január 2014 do 24.8.2015 sumu najmenej 3.796,32 €,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnil úmyselným konaním zákonnú povinnosť vyživovať iného,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák.

z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h), § 38 ods. 2, 4 Tr. zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Martin podala dňa 15.10.2014 pod sp. zn. 3Pv 318/14/5506 na tunajšom súde na obvineného Y. W. obžalobu pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Súd na nariadenom hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom samotného obžalovaného, výsluchom svedkyne poškodenej Y. W. a prečítal listiny nachádzajúce sa v spise, pričom ustálil skutkový a trestnoprávny stav veci tak ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Hlavné pojednávanie konané dňa 24.08.2015 súd vykonal v neprítomnosti obžalovaného, ktorý sa na hlavné pojednávanie nedostavil, a ani svoju neúčasť riadne a včas neospravedlnil.

Podľa § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri rozhodovaní prihliadol len na skutočnosti, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané. Súd v zmysle § 2 ods. 10, 11, 12 Tr. por. postupoval tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, pričom súd hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Súd pri svojom rozhodovaní s rovnakou starostlivosťou objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovanému ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech.

Obžalovaný Y. W. po zákonom poučení na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa necíti byť vinný zo skutku uvedeného v obžalobe.

Ďalej obžalovaný na otázky prokurátora vypovedal, že po rozvode s bývalou manželkou uzavreli ústnu dohodu, že sa nenavýši výživné a on doplatí stavebný úver. Jeho mama sa zriekla 1/3 domu, teda z toho úveru si ona nezobrala nič a rozdelila to na dve polovičky. Manželka tu ústnu dohodu nedodrжала a už po roku podala návrh na zvýšenie výživného späť, kde mu bolo stanovené, že má platiť výživné na synov 232,- Eur mesačne. On sa skúšal s ňou dohodnúť, no nedalo sa. Úver bývala manželka nechcela platiť, hoci je uvedená ako spoludlžník na tom úveru, súdu predložil listiny. Tiež brat bol v tejto zmluve uvedený ako ručiteľ, a keď mu nechceli poskytnúť úver kvôli tomu ručeniu, zobral medziúver, aby brat si mohol poriešiť svoju bytovú situáciu. On sa snažil s bývalou manželkou dohodnúť, nie je s ňou žiadna dohoda. Paradoxne, keď mu sudkyňa navyšovala výživné na synov vo výške 232,- Eur, on sa jej spýtal, či by aj ona sa tým súhlasila, keď zarobí 380,- eur. Sudkyňa mu povedala, že si má nájsť lepšiu prácu, čo v súčasnej dobe nie je ľahké. Kvôli tomu sa dostal do takej situácie, že raz platil výživné a raz nie, nakoľko keby nezaplatil povinné splátky, tak jeho rodičia by prišli o byt, keďže mu ručia bytom. On požiadal o zníženie výživného. Je to asi 2 - 3 roky dozadu. To mu bolo zamietnuté. V súčasnej dobe je to asi 2 mesiace dozadu, podal opätovnú žiadosť o zníženie výživného. O tejto veci ešte nebolo rozhodnuté. Pojednávanie bolo odročené na 17.6.2015 kvôli nejakým dokladom. V tej veci by sa malo rozhodnúť. On pracoval najprv v spoločnosti ŽOS a.s., myslí si, že to bolo do roku 2012, tam zarábala 470,- euro, následne pracoval vo firme In Devel, kde jeho príjem bol 600,- - 650,- euro mesačne. To bol rok 2012 - 2013, tam výživné pravidelne platil. Vo firme Work service robil asi 4 mesiace, kde jeho príjem bol 470,- Euro. V tej firme In Devel, odtiaľ musel odísť, nakoľko poškodená posielala emaily, prečo mu nechodia peniaze, on prišiel o prácu. Jeho zamestnávateľ mal dosť hysterických telefonátov. Počas toho obdobia platil okolo 100,- Eur až 150,- Eur mesačne. Boli aj mesiace kedy nezaslal žiadnu sumu na výživnom. Vie, že v tom období bývalej manželke pomáhala jeho mama. Hoci to tu nie je povedané, jeho bývalá manželka býva s partnerom. V mesiaci august mal syna O., I. bol u starých rodičov. Jeho bývalá manželka mu sľúbila, že za ten mesiac si nebude pýtať výživné. Je pravda, keď pracoval vo firme In Devel, že poslal peniaze na meno T. Y.. Bolo tam viacej faktúr. Ale 1.600,- Eur to nebolo. K tomu chcel dodať, že má ďalšiu vyživovaciu povinnosť na jedno dieťa a to na dcéru T. Y.. On tie peniaze nevidel a tie peniaze, to bolo zaplatenie výživného na jeho dcéru. On sa dohodol, že na dcéru bude uhrádzať 100,- Euro mesačne.

Na otázky samosudcu obžalovaný vypovedal, že čo sa týka januára 2014 myslí, že bol zamestnaný vo firme Work service s tým príjmom 470,- Euro. V súčasnosti pracuje na živnosť. Robí stavebné práce. To sa teraz rozbieha, robí teraz dva mesiace v Bratislave. Minulý mesiac bol slabší, kedy zarobil 475,- Euro. Tento mesiac myslí, že to bude lepšie, keď budú zaplatené všetky faktúry, očakáva okolo 700,- Euro. V tom roku pár mesiacov robil vo firme Work service, zvyšok bol vo firme InDevel, kde robil do

novembra 2014. On musel ukončiť činnosť. Nepredžili s ním zmluvu, kvôli tým dokladom, ktoré chodili zamestnávateľovi emailom. Bývalá manželka tvrdí, že to ona neposlala, ale kto by to mohol inak poslať. Ako živnostník robí stavebné práce asi tretí mesiac. V roku 2014 začiatkom roka za mesiace január až marec uhradil sumu 300,- Euro. To uhradil priamo k rukám poškodenej v hotovosti. Celá suma, ktorú uhradil za rok 2014 k rukám poškodenej bolo asi 500,- Euro až 600,- Euro. Zvyšná suma bola, čo mu postrhával exekútor U.. V roku 2015 poškodenej platil za mesiac január 50,- Euro, február 100,- Euro, marec 100,- Euro a apríl 50,- Euro. Doklady o tom by mal mať súdny exekútor O., ktorý mu dal exekúciu na automobil a on mal doklady v automobile. Tie doklady sú údajne u neho, ale on sa s ním nestihol ešte skontaktovať a ísť za ním. Predložil súdu len jeden doklad, kde poškodená potvrdzuje, že na deti uhradil sumu 100,- Eur na výživnom. On nebol zamestnancom firmy InDevel, on tam robil sprostredkovanie. Vystavoval faktúry. On peniaze z tých faktúr nevidel. Peniaze išli súdnemu exekútorovi. Potom to bola exekútorka z Bratislavy a teraz to mal byť pán O.. On ani od tej pani ani od pána O. nedostal žiadnu výzvu. Čo sa týka úhrady výživného za rok 2014 predpokladá, že to bola čiastka 1.700,- euro. To je tá suma, čo uhradil výživné vrátane čo mu strhol súdny exekútor. On nevie, či dostala poškodená celú sumu, vraj aj exekútor si strhol nejaké peniaze. V roku 2015 zaplatil sumu 300,- Euro. Tieto peniaze aj poškodená dostala, lebo ich dostala k rukám. V súčasnosti ráta, že ten jeho čistý príjem bude 600,- až 700,- Euro mesačne. Čo sa týka úhrady výživného na dcéru, má dohodu s pani Y., že jej dá peniaze k jej rukám, resp. jej dohodí nejaký úver. Na synov má platiť mesačne 232,- Euro. Tú zmluvu, ktorú súdu predložil, kde spolu s bývalou manželkou sú uvedení ako dlžníci, tak to si brali od Prvej stavebnej sporiteľni úver vo výške 340.000,- Sk na kúpu rodinného domu v I.S.P., ktorý po rozvode predali. Polovičku z tej sumy prevzala manželka. Druhú polovičku on. Manželka neprispela ničím na vyplatenie tejto zmluvy o úvere. Celý úver zostal na ňom. V tých dokladoch je, že vyplatil sumu sám vyše 8.100,- Euro a z toho on žiada od poškodenej polovičku. Ešte po rozvode on sám splácal tento úver asi rok. Vtedy pri predaji toho rodinného domu z tej stavebnej sporiteľni, tak medzi ním a jeho bývalou manželkou bola dohoda, že on ten úver doplatí sám a ona nebude zvyšovať výživné. To bolo aj kvôli tomu, že ako ona, tak aj on si museli kúpiť nehnuteľnosti, kde budú bývať. Svedkami tejto ústnej dohody sú jeho rodičia Y. W. a T. W., ktorí sú uvedení ako ručiteľia na tejto zmluve. Pri predaji domu malo to byť rozdelené na 3/3-iny. On mal dostať 500 tisíc Sk, druhú tretinu 500 tisíc SK mala dostať jeho manželka a 500 tisíc Sk mala dostať jeho mama, ktorá sa tej tretiny zriekla v prospech jeho a bývalej manželky. Teda on dostal 750 tisíc SK a aj jeho manželka.

Podľa § 258 ods.4 Tr. por. na návrh prokurátora súd prečítal zápisnicu o skoršej výpovedi obžalovaného z čl. 13, 14 spisu zo dňa 6.10.2014, kde obžalovaný uviedol, že sa dostavil na predvolanie na políciu preto, aby podal vysvetlenie týkajúce sa vyživovacej povinnosti, ktorú si neplní pravidelne v zmysle rozsudku Okresného súdu na jeho synov I. W., nar. XX.X.XXXX a O. W., nar. XX.X.XXXX, ktorí bývajú v spoločnej domácnosti s ich matkou a jeho bývalou manželkou Y. W. v W.. Rozsudkom Okresného súdu v Martine z roku 2009, ktorý nadobudol právoplatnosť v r. 2010, číslo rozsudku spamäti nevie, mu bolo určené platiť výživné na synov a to vo výške 132,-€ mesačne na I. a 100,-€ mesačne na O. odo dňa 29.6.2009 splatných vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám bývalej manželky Y. W., nar. XX.X.XXXX. S výškou určenou rozsudkom nesúhlasil, proti rozsudku podal odvolanie, z toho dôvodu prebehlo ďalšie konanie v predmetnej veci na Krajskom súde v Žiline, ktorý rozsudkom potvrdil vydané rozhodnutie Okresného súdu v Martine, teda jeho odvolanie zamietol. V minulosti bolo konanie vo veci výživného šetrené cez políciu, ale keďže platil čiastočne podľa jeho síl, nebol obvinený. Konanie bolo v decembri 2013 zastavené. Od začiatku roka 2014, teda od januára 2014 výživné neplatil pravidelne a v stanovenej výške, avšak vo veci stále prebiehalo exekučné konanie, ktoré je teraz z dôvodu žiadosti jeho exmanželky o zmenu exekútora pozastavené a jemu boli isté čiastky sfňhané zo spoločnosti InDevel, kde je zamestnaný. Ak by sa konkrétne mal vyjadriť k platbám od neho priamo Y. W., dal jej v apríli 50,- €, to bolo všetko. Okrem toho jej v ten mesiac zaslala 150,- € s jeho vedomím matka jeho dcéry T. Y. z L.. Žiadne iné platby od neho Y. W. priamo vyplatené neboli, len dokopy 200,-€ v mesiaci apríl 2014. Ako už uviedol, vo veci prebiehalo exekučné konanie a jemu boli sfňhané ďalšie zrážky zo mzdy a to 14.2.2014 vo výške 154,98 €, 8.4.2014 vo výške 72,64 € a dňa 16.7.2014 287,74 €, všetko z faktúr vystavených v spoločnosti InDevel. Keď by to mal zhrnúť, za uplynulých 10 mesiacov tohto roka mal zaplatiť na výživnom 2.320,-€, pričom dal resp. mu bolo strhnuté 715,36,- €, teda jeho dlh za spomínané obdobie predstavuje sumu 1.604,64,-€. Momentálne na základe zmluvy o sprostredkovaní od konca mesiaca august 2013 pracuje v spoločnosti InDevel v Žiline, ide o spoločnosť zaoberajúcu sa finančným, jeho úlohou je uzatváranie zmlúv a od ich počtu, závisí jeho príjem. Od začiatku roka 2014 zarobil priemerne mesačne 300,-€. Pokiaľ by sa mal vyjadriť k správe z InDevelu, kde sú uvedené tri vystavené faktúry na p. Y., je pravda, že ju požiadal, aby ním spracované faktúry čiastočne boli vyplatené na jej účet. Zároveň

pracuje v spoločnosti Work Service ako vodič, operátor. Z tej spoločnosti mal tento mesiac prvú výplatu, kde mu bolo vyplatené asi 380,- €. Pracuje tam od 6.8.2014. So svojimi synmi sa nestretáva pravidelne v zmysle upraveného styku, pretože mu to kvôli práci nevychádza, keď sa mu dá, berie si ich, naposledy boli u neho posledný víkend, napríklad cez prázdniny bol u neho O. celý mesiac, stretávajú sa pomerne často, každý týždeň minimálne raz. Finančne im okrem výživného prispieva občas napríklad na lístok na autobus, alebo im kúpi kredit a podobne, nie sú to vysoké sumy, tak 5,7, maximálne 10,-€, inak im neprispieva. Nie je evidovaný na ÚPSVaR Martin ako uchádzač o zamestnanie ani ako poberateľ štátnych sociálnych dávok. Nevlastní ani nie je spoluvlastníkom žiadneho nehnuteľného majetku, má osobné motorové vozidlo Opel Vectra, r. 1999. Toho času žije u svojich rodičov vo P., rodičom mesačne prispieva na domácnosť podľa možností, tento mesiac napríklad 50,-€. Chcel dodať, že ho jeho situácia mrzí, je si vedomý svojej vyživovacej povinnosti, robí čo je v jeho silách, bude sa snažiť platiť aspoň čiastočne, má ešte súdom stanovené dve vyživovacie povinnosti k dvom deťom, ktorých matkou je T. Y., tento prípad je tiež v riešení na OO PZ Pribovce.

Obžalovaný sa k tejto svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní vyjadril v tom zmysle, že poškodená by mala potvrdiť, že začiatkom roka 2014 jej uhradil sumu 300,- Euro. Myslí, že by to mal byť január, február 2014. Ten doklad nájde a predloží ho súdu. Je pravda, že v tom období robil pre firmu InDevel aj pre Work service. Pani Y. vyplatil 800,- až 900,- Euro.

Obžalovanému bol samosudcom predložený doklad na čl. 52 od spoločnosti In Devel, k čomu obžalovaný uviedol, že je pravda, že pani Y.N. boli zaslané tie tri faktúry v tých sumách. V tej sume 1.329,- Euro boli vyfakturované jeho aj jej úvery. Na vysvetlenie udával to, že keď mu poškodená udávala, že nedostávala peniaze od U., on to takto vyfakturoval tej pani Y. a ona z tej sumy niečo poskytla poškodenej. On má dve exekúcie. Jednu na jeho deti I. a O. a jednu exekúciu na dcéru T. Y.. Obidve tieto exekúcie vedie pán exekútor O.. Pán O. mu zobral auto. Nevie, čo dal ocovi podpísať, nemá o tom nijaký doklad. Išlo o auto Opel Vectra. Má informácie, že exekútor to auto predal za sumu 440,- Euro. K dnešnému dňu, ak to dobre ráta, dlhuje na výživnom poškodenej na synov asi 2.000,- Euro. On nevie, aké sumy boli uhradené cestou exekútora jeho bývalej manželke, preto sa chystá za súdnym exekútorom, s ktorým sa dohodol na stretnutí na zajtra. Dvakrát už prekladali stretnutie z jeho strany. Čo sa týka dlhu na výživnom, chcel by to čím skôr vyplatiť. Čo sa týka bývalej manželky, keď mu vyplatí to čo mu má vyplatiť, tak to vyplatí bez problémov. Inak to vyplatí do konca roka, pokiaľ mu zaplatia jeho faktúry, ale to nevie zaručiť.

Svedkyňa poškodená Y. W. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedla, že obžalovanému bolo zvýšené výživné na synov rozsudkom OS Martin v roku 2009 mal na syna I. platiť sumu 132,- Euro a na syna O. sumu 100,- Euro mesačne. Spočiatku platiť pravidelne, ale po dvoch rokoch začal platiť nepravidelne. V roku 2010 dala žiadosť na exekúciu. Ona na obžalovaného podala trestné oznámenie aj predtým. To konanie neprešlo. Konanie bolo zastavené. Od trestného rozkazu jej obžalovaný neplatí výživné od januára 2014 pričom jej boli uhradené nasledovné platby: dňa 8.1.2014 suma 50,- Euro od exekútora, dňa 18.2.2014 suma 50,- Euro od Y. W., dňa 25.2.2014 suma 125,- Euro od exekútora, dňa 8.4.2014 suma 150,- Euro od pani Y. a dňa 8.4.2014 suma 50,- Euro od Y. W.. To sú všetky platby, ktoré obdržala v roku 2014 zo strany obžalovaného alebo exekútora vo veci výživného. V roku 2015 jej obžalovaný uhradil 28.1.2015 sumu 50,- Euro, 23.2.2015 sumu 218,68 Euro exekútor, 28.2.2015 obžalovaný uhradil sumu 100,-Euro, 30.3.2015 jej obžalovaný uhradil sumu 50,- Euro. Nevedela sa vyjadriť presne k dlhu na výživnom. Tie platby, ktoré súdu uviedla sú všetky platby za roky 2014, 2015, ktoré obdržala od obžalovaného a od exekútorov. Manžel predtým pracoval - keď sa rozviedli - v ŽOS, potom pre firmu Kia, Finance 4YOU, In Devel a vie, že robí pre nejakú stavebnú spoločnosť v Bratislave. Vie o tom, že si tam nenahlásil vyživovaciu povinnosť v týchto firmách. Nevie, z akého dôvodu, asi aby sa vyhol plateniu výživného. Ona mala prehľad o tom, aké príjmy má obžalovaný, nakoľko obžalovaný v mesiaci júl do decembra, teraz už nevie, či to bol rok 2013 alebo rok 2014, si zriadil účet na syna. Ona ako zákonný zástupca syna mala prístup na tento účet. Keď sa to manžel dozvedel, prestal posilať peniaze na tento účet. Vie, že ešte posila peniaze na dve deti do L., na jedno dieťa vlastné a jedno osvojené. Je to tej pani Y.. Oni nie sú vysporiadaní, len ústne. Manžel mal vyplatiť zvyšok úveru 250 tisíc Sk. Nevedela povedať, aký to bol zvyšok po rozvode. Pričom v roku 2009, dva roky po ich rozvode, si zvýšil tú sumu o 10.000,-Euro. Ona medzitým mala uhrádzať iné dlžoby - úvery, ktoré mali. Ona si už presne nepamätala, aké čiastky ona vyplácala, boli to čiastky za obývačku, za sedáciu súpravu, nevie, čo všetko tam bolo. A taktiež uhrádzala kreditné karty. To bolo hneď po rozvode v roku 2007. Tie dlhy a v rámci rozdelenia BSM neboli pol na pol. Väčšiu časť mal zaplatiť manžel. Ona mala deti. Veľký rozdiel tam však nebol. Minulý rok v lete mal obžalovaný celý mesiac syna O., s ktorým mala výchovné problémy. Dohodli sa, že si zoberie aj syna I., ktorého si nezobral. Oni sa dohodli, že v ten mesiac nemusí zaplatiť na syna O.,

len na syna I. má zaplatiť výživné. Myslí, že to bolo v mesiaci júl 2014. Vreckové dal raz synovi 0,60 eurocentov. Synom nekupuje ani darčeky na Vianoce, ani k meninám ani k narodeninám. Za to obdobie im nekúpil ani oblečenie. Keď jej nosil peniaze ona peniaze potvrdila na protipodpis. Nestalo sa, že by jej nechal peniaze a ona by to nepotvrdila. Napriek tomu, že obžalovaný neplnil vyživovaciu povinnosť, deti núdzou netrpeli. Môže povedať, že tie peniaze však chýbajú a pomáhajú jej jej rodičia finančne aj nákupom. Čo sa týka nákladov na výživu, výchovu detí, tie mesačné sú vo väčšej výške, ako je súdom stanovené výživné vo výške 232,- Euro. Starší syn išiel na strednú školu, na ošatenie, stravu, školské pomôcky predpokladá sumu 200,- Euro mesačne, na toho mladšieho mesačne 150,- Euro.

Na otázky obžalovaného svedkyňa poškodená vypovedala, že ten úver, ktorý si brali bol 250 tisíc Sk, nie je to pravda, že by to bola suma 340 tisíc Sk. Ona bola v stavebnej, jej tú sumu nechcelí povedať. Nie je tam uvedená ani ako dlžník ani ako spoludlžník. Jej finančne vypomáhajú rodičia. Vie, že obžalovaný mal zaplatiť jednu kartu, ktorú nezaplatil. Jej mame prišiel exekučný príkaz a ona to zaplatila, nevie v akej sume to uhradila. Ona potvrdzuje, že bola dohoda medzi nimi, že jej bývalý manžel - obžalovaný doplatí stavebný úver a ona mu nenavýši výživné na deti, to výživné mu navýšila po dvoch rokoch. Nevedela o tom, že bol nejaký problém s bratom obžalovaného. Vie, že tam bola zmena ručiteľa, že už tam nie je uvedený brat obžalovaného, že sú tam uvedení rodičia obžalovaného, ktorí ten úver splácajú. Obžalovaný sa k výpovedi svedkyne poškodenej vyjadril, že začiatkom januára, februára 2014 si zobral úver, vtedy zaplatil sumu 300 Euro. On ten doklad nájde a súdu ho predloží. Nesúhlasí s tvrdením poškodenej, že došlo k navýšeniu úveru. V tej zmluve je uvedená konkrétna suma, je to tam zdokumentované. Nesúhlasí s tým, že poškodená zaplatila nejaké karty. Jedine zaplatila časť karty Quatro, to boli tie korčule a aj tie nakoniec vyplatil on. Poškodená neplatila žiadne karty. On má na to doklady. Obývaciu stenu doplácala. To bolo 13 tisíc Sk. Poškodená doplatila len sumu 5 tisíc SK.

Ďalej súd na hlavnom pojednávaní prečítal listiny pripojené do súdneho spisu.

Z rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 22P/209/2009 zo dňa 28.9.2009, právoplatného dňa 20.05.2010 vyplýva, že obžalovaný ako otec maloletých sa zaväzuje platiť na mal. I. W. výživné vo výške 132,- € a na mal. O. W. 100,- € mesačne, vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Krajský súd v Žiline rozsudkom sp. zn. 8Co/41/2011 zo dňa 24.05.2011 predmetný rozsudok okresného súdu potvrdil.

Z rodných listov nepochybne vyplýva, že otcom maloletých detí - I. a O. W. je obžalovaný.

Z potvrdenia o návšteve školy z 21.05.2014 vyplýva, že I. W. v školskom roku 2013/2014 je žiakom 6. triedy Základnej školy Krpeľanoch a I. W. žiakom 9. triedy tejto základnej školy.

Zo záznamu o vyžiadanom vysvetlení na č.l. 29 spisu vyplýva, že T. Y. poverenej príslušníčke PZ oznámila, že pracuje v spoločnosti InDevel v Žiline, kde náplňou práce je uzatváranie zmlúv, z ktorých jej následne plynú aj provízie. Pre túto spoločnosť pracuje aj otec jej dvoch detí, Y. W.. Pokiaľ by sa mala vyjadriť k vystaveným faktúram spoločnosti za odpracované mesiace január 2014 (100 €), marec 2014 (1329,50 €) a apríl 2014 (908,10 €) uvádza, že časť vyfakturovaných peňazí patrila Y. W., ktorý ju požiadal, či by mohol ním uzatvorené faktúry vystavovať na jej meno, s čím súhlasila. Časť vyfakturovaných peňazí predstavovala províziu za jej prácu, časť za jeho prácu. Y. W. patrili peniaze za mesiac január 2014 v hodnote 100 €, za marec 1100 € a za apríl 400 €, teda spolu 1600 €. Avšak T. Y. mu vyplatila hotovosť vo výške 600 € do rúk, 150 € zaslala pani Y. W. do W. a ostatnú hotovosť si po vzájomnej dohode ponechala vzhľadom k vzniknutým po dlžnostiam Y. W. voči nej.

Zo správ z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Martin vyplýva, že obvinený nebol a ani nie je v evidencii uchádzačov o zamestnanie a taktiež nie je a nebol evidovaný ako poberateľ pomoci v hmotnej núdzi, resp. štátnych sociálnych dávok.

Zo správy spoločnosti InDevel s. r. o. Žilina na č. I. 47 spisu vyplýva, že obžalovaný pracuje pre ich spoločnosť od októbra 2012, s ktorým majú uzatvorenú sprostredkovateľskú zmluvu, obžalovaný nikdy nenahlásil vyživovaciu povinnosť. Na základe príkazu na začatie exekúcie súdnym exekútorom T. U. všetky vystavené faktúry s odmenou obžalovaného posielali na účet súdneho exekútora - v januári 2014 154,98 €, za mesiac február 2014 72,64 €. Zo správy spoločnosti InDevel s. r. o. Žilina na č. I. 52 spisu vyplýva, že v júni 2014 na účet súdneho exekútora zaslali čiastku 287,74 € a faktúry vystavené pani Y.N. boli vo výške - február 2014 suma 100 €, marec 2014 suma 1329,50 € a apríl 2014 suma 908,10 €.

V správe zo dňa 01.06.2015 pracovníčka tejto spoločnosti okresnému súdu oznámila, že po vzájomnej dohode pani Y. a pána W., si pani Y. vystavila faktúru, ktorá obsahovala aj odmenu za sprostredkovanie pre pána W.. Za akých podmienok sa dohodli na vyfakturovaní a akú sumu vyplatila nakoniec pani Y. obžalovanému im nie je známe. Nemajú informácie o tom, že by si dal obžalovaný vystaviť faktúru na niekoho iného okrem pani Y. a to dokopy trikrát. Faktúry boli vo výške 100 €, 1329,50 € a 908,10 €.

Zo správy zo spoločnosti Work Service Slovakia s. r. o. Bratislava na č. I. 53 spisu vyplýva, že obžalovaný Y. W. uzatvoril pracovnú zmluvu v tejto spoločnosti od 06.08.2014 avšak nenahlásil vyživovaciu povinnosť. Na č. I. 54 sa nachádza predmetná pracovná zmluva.

Zo správy súdneho exekútora T. T. U. na č. I. 58-60 spisu vyplýva, že oprávnenej Y. W. bola dňa 07.01.2014 zaslaná suma 50 € a 24.02.2014 suma 125 €.

Z výpisu z katastrálneho portálu na č. I. 64 spisu vyplýva, že obžalovaný nie je evidovaný ako vlastník nehnuteľností.

Z výpisu zo živnostenského registra na č. I. 66 spisu vyplýva, že obžalovaný je evidovaný ako živnostník s prideleným IČO 35390565 z miestami podnikania L. XX, I. XX.

Zo zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere vyplýva, že dňa 30.08.2015 ako dlžníci Y. W. a Y. W. uzatvorili túto zmluvu s L. U. U. H.. U.. X. a bol im poskytnutý mimoriadny medziúver vo výške 340 000,- Sk.

Z dokladu na č. I. 123 spisu vyplýva, že súdny exekútor T. T. O. vydal dražobnú vyhlášku o dražbe huteľnej veci vozidla Opel Vectra ev. č. T. Z dokladu na č. I. 124 vyplýva, že poškodená prevzala od obžalovaného dňa 28.02.2015 sumu 100 € pre deti na výživné. Na č. I. 125 spisu sa nachádza doklad predložený poškodenou, aké platby poškodená na výživnom obdržala od samotného obžalovaného, od pani Y. resp. od exekútora.

T. Y. P. súdu mailom oznámila, že oprávnenej poškodenej bola dňa 18.02.2015 zaslaná suma 218,68 €. Zo správy Sociálnej poisťovne vyplýva, že obžalovaný od 01.08.2014 do 30.09.2014 pracoval na dohodu o vykonaní práce v spoločnosti AVEC trade SK s. r. o. Žilina a od 06.08.2014 do 09.09.2014 bol zamestnancom spoločnosti Work Service Slovakia s. r. o. Bratislava.

Z trestných rozkazov Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/95/2013, 1T/52/2013 a 2T/37/2014 vyplýva, že obvinený bol v minulosti právoplatne odsúdený pre prečiny úverového podvodu, sprenevery, za čo mu boli uložené tresty odňatia slobody, kde mu súd výkon trestu odňatia slobody odložil na skúšobnú dobu. Z lustrácie z registra priestupkov vyplýva, že obvinený sa v minulosti dopustil priestupkov spočívajúcich v porušení pravidiel cestnej premávky, za čo mu boli uložené blokové pokuty.

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 5- krát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 2T/30/2014 zo dňa 08.09.2014, právoplatným dňa 08.10.2014 pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky do 07.10.2017 s probačným dohľadom a obmedzenie podrobiť sa psychoterapii.

Na základe vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní súd dospel k názoru, že nie je pochybnosť o tom, že skutok uvedený v obžalobe prokurátora sa stal a že ho spáchal práve obžalovaný.

Vyživovacia povinnosť vyplývajúca v zmysle ustanovení Zákona o rodine bola obžalovanému určená rozsudkom Okresného súdu v Martine sp. zn. 22P/209/2009, vykonateľným 21.05.2010, t.j. prispievať výživným na syna I. v sume 132 € mesačne a syna O. v sume 100 € mesačne, počnúc dňom 29.06.2009, splatných vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky Y. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W., P. XXX/X, okres T..

Samotný obžalovaný priznal, že je si vedomý vyživovacej povinnosti voči svojim maloletým deťom, ďalej poukázal na to, že jeho bývalá manželka nedodržala ústnu dohodu o nenavýšení výživného, s tým že on doplatí stavebný úver. Manželka tu ústnu dohodu nedodržala a už po roku podala návrh na zvýšenie výživného späť, kde mu bolo stanovené, že má platiť výživné na synov 232,- Eur mesačne. On sa skúšal s ňou dohodnúť, no nedalo sa. Paradoxne, keď mu sudkyňa navyšovala výživné na synov vo výške 232,- Eur, on sa jej spýtal, či by aj ona sa tým súhlasila, keď zarobí 380,- eur. Sudkyňa mu povedala, že si má nájsť lepšiu prácu, čo v súčasnej dobe nie je ľahké. Kvôli tomu sa dostal do takej situácie, že raz platil výživné a raz nie, nakoľko keby nezaplatil povinné splátky, tak jeho rodičia by prišli o byt, keďže mu ručia bytom.

Zo spáchania predmetného skutku je obžalovaný usvedčovaný výpoveďou svedkyne poškodenej Y. W., ktorá vo svojej výpovedi podrobne uviedla od kedy jej obžalovaný neplatí výživné a aké platby jej obžalovaný (aj cestou T. Y.) a exekútor uhradili na výživnom.

Obžalovaný pri výsluchu uviedol aký mal príjem od mesiaca január 2014 a kde pracoval. V roku 2014 pár mesiacov robil vo firme Work service, zvyšok bol vo firme InDevel, kde robil do novembra 2014. Zároveň uviedol, že v súčasnosti pracuje na živnosť. Od 1.2.2015 pracuje na živnosť v oblasti stavebných prác s príjmom okolo 700,- € mesačne. Vzhľadom na správy zo spoločnosti InDevel s. r. o. Žilina a vzhľadom na podané vysvetlenie T. Y. (na č.l. 29 spisu) súd dospel k záveru, že obžalovaný sa úmyselne snažil vyhýbať plneniu vyživovacej povinnosti, nakoľko svoje provízie si po vzájomnej dohode napísal na T. Y., a preto tieto sumy neboli spoločnosťou InDevel zaslané súdnemu exekútorovi vymáhajúcemu dlžné výživné. Navyiac T. Y. podala vysvetlenie, že obžalovanému Y.B. W. patrili peniaze spolu vo výške 1600 €, a k rukám obžalovanému vyplatila hotovosť vo výške 600 € a tým vyvrátila obranu obžalovaného, ktorý tvrdil z uvedených peňazí nič nevidel. Navyiac sám obžalovaný priznal, že z predaja rodinného domu obdržal sumu 750 tisíc Sk, aby si aj on poriešil bytovú otázku a kúpil nehnuteľnosť (ako aj poškodená), avšak z výpisu z katastrálneho portálu vyplýva, že obžalovaný nie je evidovaný ako vlastník nehnuteľností. Len z vyjadrenia poškodenej na č.l. 129 spisu súd zisťuje, že obžalovaný si mal kúpiť dvojizbový byt v obci U. za sumu 300 000 Sk, ktorý následne predal za sumu 600 000,- Sk. Preto súd sa môže domnievať, že pokiaľ už nedisponuje s touto čiastkou (ak disponuje s touto čiastkou a neplní si vyživovaciu povinnosť, úmyselne sa vyhýba vyživovacej povinnosti), túto použil na iné účely ako na prednostné plnenie vyživovacej povinnosti voči svojim deťom. Vzhľadom na príjmy, ktoré obžalovaný dosiahol z pracovnej činnosti v mesiacoch od januára 2014 až doposiaľ (samotný obžalovaný vypovedal, že teraz očakáva čistý mesačný príjem od 600 - 700,- €) ako i s poukazom na jeho výdavky (rodičom mesačne prispieva na domácnosť podľa možností, napríklad 50,-€) a ďalšiu vyživovaciu povinnosť (na dcéru T. Y. vo výške 100 €), samosudca má za to, že obžalovaný v rozhodnom období poberal dostatočný príjem, z ktorého mohol v plnej výške uhradiť výživné na svoje maloleté deti. Súd poukazuje i na to nedošlo k zásadným zmenám v majetkových a finančných možnostiach obžalovaného (ba skôr naopak, vzhľadom na vyšší príjem obžalovaného a nižšie výdavky obžalovaného) oproti stavu z roku 2009 - odôvodnenie rozsudku Okresného súdu v Martine sp. zn. 22P/209/2009 na č.l. 33 spisu - priemerný príjem obžalovaného v roku 2009 bol vo výške 540,39 €. Z výpovede obžalovaného (keby nezaplatil povinné splátky, tak jeho rodičia by prišli o byt, keďže mu ručia bytom) nepochybne vyplýva, že obžalovaný radšej zaplatil splátku úveru ako uhradil výživné, pričom podľa názoru súdu takéto úhrady nemajú prednosť pred poskytovaním výživného pre maloleté deti. Preto súd danú obranu obžalovaného považuje za účelovú, navyiac ak by sa aj potvrdila pravdivosť vyjadrenia poškodenej, že nie obžalovaný ale práve rodičia obžalovaného splácajú splátky za ich syna (č.l. 128 spisu).

Z trestných rozkazov Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/95/2013, 1T/52/2013 a 2T/37/2014 vyplýva, že obvinený bol v minulosti právoplatne odsúdený pre prečiny úverového podvodu a sprenevery, za čo mu boli uložené tresty odňatia slobody, kde mu súd výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil na skúšobnú dobu.

Z lustrácie z registra priestupkov vyplýva, že obvinený sa v minulosti dopustil priestupkov spočívajúcich v porušení pravidiel cestnej premávky, za čo mu boli uložené blokové pokuty.

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 5- krát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 2T/30/2014 zo dňa 08.09.2014, právoplatným dňa 08.10.2014 pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky do 07.10.2017 s probačným dohľadom a bolo mu uložené obmedzenie podrobiť sa psychoterapii.

Samosudca právne kvalifikoval konanie obž. Y. W. ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., nakoľko obžalovaný najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselným konaním zákonnú povinnosť vyživovať iného - svoje nezaopatrené deti.

Súd upravil skutok uvedený v obžalobe prokurátorky a tým zároveň i celkovú dlžnú čiastku na výživnom ku dňu vyhlásenia rozsudku vo výške 3.796,32,- Eur, t. j. nezaplatené bežné výživné od mesiaca január 2014 až do vyhlásenia rozsudku 24.08.2015 - 20 mesiacov, teda 20- krát po 232,- EUR (výživné na syna I. v sume 132 € mesačne plus výživné na syna O. v sume 100 € mesačne) mínus 843,68- EUR, ktoré

obžalovaný uhradil poškodenej na výživnom či už sám alebo cestou p. T. Y. alebo súdneho exekútora / 20 x 232 EUR, t.j. 4640 EUR - 843,68 EUR (50+50+125+150+50+50+218,68+100+50 EUR) = 3.796,32 € /. Súdu obžalovaný napriek príslužbu nedoručil žiadne iné doklady o úhrade výživného.

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere u obžalovaného súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom vychádzal zo zásady, že trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jeho blízke osoby, má mu zabrániť v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život.

Súd pri svojom rozhodovaní ohľadom uloženia trestu obž. Y. W. zobral do úvahy fakt, že u obžalovaného súd nezistil poľahčujúcu okolnosť, avšak zistil jednu priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m) Tr. zákona - t.j. že už v minulosti bol obžalovaný za trestný čin odsúdený.

Vzhľadom na zistenú prevahu priťažujúcich okolností u obžalovaného súd bol povinný postupom podľa § 38 ods. 8 Tr. zákona zvyšovať dolnú hranicu o jednu tretinu z rozdielu medzi dolnou a hornou hranicou trestnej sadzby, v tomto konkrétnom prípade dolná hranica je stanovená vo výmere 0 a horná vo výmere 2 rokov, teda rozdiel je 24 mesiacov a jedna tretina z tohto rozdielu (24 : 3) je 8 mesiacov. Po takomto zvýšení dolnej hranice súd bol povinný obžalovanému uložiť trest odňatia slobody v rozpätí od 8 mesiacov (0 + 8 mesiacov) až na 2 roky.

Nakoľko obžalovaný sa dopustil tejto úmyselnej trestnej činnosti počas plynutia skúšobnej doby uloženej mu za spáchanie iného trestného činu, z tohto dôvodu súd obžalovanému ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, teda na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby, na výkon ktorého obžalovaného podľa § 48 ods. 2, písm. a/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu pre spáchanie úmyselnej trestnej činnosti.

Súdu nedá nespomenúť i tú skutočnosť, že uloženie podmieneného trestu obžalovanému vylučuje i ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zákona, podľa ktorého ustanovenie o podmienenom odklade výkonu trestu odňatia slobody sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatela za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Súd je toho názoru, že takto stanovený druh trestu a jeho výmera zabezpečí nápravu obžalovaného / prvok individuálnej prevencie/ a zároveň bude pôsobiť aj voči ostatným občanom - potenciálnym páchatelom / prvok generálnej prevencie/, aby sa nedopustili obdobného protiprávneho konania.

Podľa § 86 písm. a/ Tr. zákona trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo dotýka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a zúčastnená osoba, pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku, môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, a toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba. V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor, len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli

obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony, alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca. V písomnom podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať. Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu. Odvolanie prokurátora môže vziať späť i nadriadený prokurátor. Odvolanie má odkladný účinok.